

είδος μπαστούνιον και τάξ σφαιράς του ως είδος πορτοκάλιον και τὸ κοινὸν ἔξεμάνη και τὸν ἔχειροκρότησε και τὸν ἔθαυμασε και τὸν ἐπολιόρκησεν εἰς τὸ ζενοδοχεῖον, ὃπου κατέλυσε, τόσον ὥστε δ φοβερὸς ἀνὴρ θὰ ἐσκέφθη ἵσως ἀν δὲν ἔπρεπε νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τοὺς χαλιβδίνους αὐτοῦ γρόνθους διὰ νάποφύγη τὰς μέχρι φορτικότητος ἐκδηλώσεις τοῦ ἐνθουσιασμοῦ.

Ὦς νὰ ἐπερίμεναν δὲ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὰ τὴν ὅθησιν δὲ ἐκ Κούταλης γίγας και τὰ λοιπὰ θεάματα ἥρχισαν ἀναγγελόμενα ἀλλεπαλλήλως, ἐδημοσίευσε τὸ δραματολόγιον του δ ἐλληνικὸς θίασος, *Mégarodros*, καταφάνει τὸ γαλλικὸν του Φαλήρου, ἐπανῆλθον οἱ σύζυγοι *Déschamps* ἐπηγ-
ξημένοικαὶ τελειοπιθημένοι και ἔγεινεν εἰς τὸ Γουδί ἡ ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει τοῦ Βασιλέως ἐπιθεώρησις τοῦ ἐν Ἀττικῇ στρατοῦ εἰς τὰ δημόσια θεάματα καταλεγομένη και αὐτὴ ἀφοῦ ἐπαναλαμβάνεται τόσῳ συγχά. Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τοῦ Μαΐου προσπαθοῦν πάσῃ δυνάμει νὰ ἔξιλεώσουν τὰς πρώτας.

Καὶ ἥρχισεν οὕτω τὸ ἀθηναϊκὸν θέρος, μὲ τὴν πλῆξιν τῶν ἡμερῶν του και τὴν μαγείαν τῶν νυκτῶν του, μὲ τὸν κοιλιακὸν τύφον του και τὰ παγωτὰ τῶν ἔξοχικῶν καφενέλων, μὲ τὸ Φάληρον και τοὺς πυρετούς του, μὲ τὰ θύματα τῶν ἐπιδημιῶν και τὰ θύματα τῶν ἔθνικῶν δραμάτων τῶν ἐλληνικῶν θιάσων, μὲ τὴν ποιητικὴν λάμψιν τῆς πανσελήνου και τὴν ὄφθαλμοβόρον σκόνιν του, μὲ τοὺς τενόρους τοῦ ἴταλικοῦ μελοδράματος και τοὺς βατράχους τοῦ *'Ιλισσου*. Τὸ θέρος ἥρχισε. Ζήτω ὁ χειμών!

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΟΣ

τοὺς Αὔστριακούς και ὅπισσα τοὺς ἡττηθέντας Πρώσους ἐκτεταμένη γραμμὴ συγκοινωνίας ἐ-
πρεπε νὰ διαφυλάττηται μέχρι Γαλλίας διὰ μέσου ἑχθρικῶν χωρῶν· ἀλλὰ τοιαύτη πρόνοια περὶ τούτου ἐλήφθη, ὥστε οὐδέποτε ἀπωλέσθη φυκελλός τις τοῦ Ναπολέοντος. Αἱ κινήσεις τῶν στρατευμάτων, αἱ ἐκ Γαλλίας, Ἰσπανίας, Ἰταλίας και Γερμανίας ἐρχόμεναι ἐπικουρίαι, η ἀνοιξις διωρύγων και η κατασκευὴ ὅδῶν πρὸς μετακόμισιν τῶν προιόντων τῆς Ρωσίας και τῆς Πρωσίας εἰς τὰ διάφορα στρατόπεδα διωργανίζοντο, μέχρις ἐσχάτων λεπτομερεῶν, ὑπὸ τοῦ ἰδίου. Βλέπομεν αὐτὸν δηλοῦντα εἰς ποῖον μέρος ὑπῆρχον ἵπποι, παραγγέλλοντα ἐρίπια και ὑποδήματα τῶν στρατιωτῶν και δρίζοντα τὸν ἀριθμὸν τῶν μερίδων ἄρτου, παξιμαδίου και οινοπνευμάτων, ὅσαι ἦσαν ἀναγκαῖαι εἰς τὸ στρατόπεδον και ὅσαι ἔμελλον νὰ μείνωσιν εἰς τὰς ἀποθήκας. Συγχρόνως ἐστελλεν εἰς Παρισίους σχέδια πρὸς μεταρρύθμισιν τοῦ Γαλλικοῦ Σχολείου και τροπολογίας τοῦ συστήματος τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ὑπηγόρευεν ἄρθρα διὰ τὸν *Mηρύτορα*, ἐπειθέωρει τοὺς προύπολογισμούς, ἔδιδε διαταγὰς εἰς τοὺς ἀρχιτέκτονας διὰ ἐπισκευάς εἰς τὰ ἀνάκτορα και εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Μαγδαληνῆς, ἀπέτεινε σαρκασμοὺς πρὸς τὴν Κυρίαν Στάτελ, καθησύχαζεν ἕριδα εἰς τὸ Μέγα Θέατρον τῶν Παρισίων, εἰχεν ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ Σουλτάνου και τοῦ Σάχη τῆς Ηερσίας, και ἐνῷ τὸ σῶμά του ἐν Φίγκενστατὲν διέτριβεν, ὁ νοῦς του εἰργάζετο εἰς χίλια διάφορα μέρη τοῦ κόσμου. Δι' ἐπιστολῆς ἐρωτᾶ τὸν Νέυ ἐὰν ἔλαβε τὰ σταλέντα ὅπλα, εἰς τὸν πρίγκιπα Ηερώνυμον παραγγέλλει ἐνδύματα διὰ τὰ ἐν Βιρτεμβέργη τάγματα, βιάζει τὸν Καμπασερὲς νὰ στείλη διπλῆν προμήθειαν σίτου. «Τὰ ἐὰρ και ἀλλα, γράφει, εἶνε παράκαιρα, πρέπει νὰ γείνῃ τὸ αἰτούμενον και πρὸ πάντων νὰ γείνῃ ταχέως». Πληροφορεῖ τὸν Δαρύ δὲ τὸ στρατός χρειάζεται ὑποκάμισα και δὲ δὲν ἔρχονται ἐρωτᾶ τὸν Μασ-
σέναν ἐὰν ἐπληρώθη ἡ προμήθεια ἄρτου. Εἰς ἄλλον γράφει: «Οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουσι στάθμας στείλε ἀξιωματικὸν ὅπως λάβῃ τοιαύτας εἰς Πόζεν δέονται δὲ και περικεφαλαιών, παράγγειλέ τας εἰς *"Ἐπλιγκ...."* Οὐδὲν κατορθοῦται διὰ τῆς ὀκυνηρίας.» Τοιουτοτρόπως περὶ τῶν ἐλαχίστων λεπτομερεῶν ἐμερίμνα και ἔζηγειρε τὴν δραστηριότητα πάντων. Καίτοι εἰς ἀδιάκοπον κίνησιν διατελῶν, διατρέχων ἐνίστε ἐφιππος τριάκοντα ἡ τεσσαράκοντα λεύγας τὴν ἡμέραν, καθ' ἐκάστην ἔχων ὑποδοχάς και ἐπιθεωρήσεις στρατοῦ, ὁ αὐτοκράτωρ οὐδέποτε ἡμέλησεν ὑπόθεσιν τινα. ἐθυσίαζε τὸ πλεῖστον μέρος τῆς νυκτὸς ὅπως διευθύνη τὸ ἀπέραντον Κράτος, οὐτινος ἐκείνος ὑπῆρξεν ὁ ἥξων.